

saa lang Tid var hængaaet. Dette troer jeg er en farlig Betragtning, thi der kan jo medgaae en Tid, og der er allerede medgaaet en lang Tid, med Hensyn til Dpshjælpsen af adskillige af de Bud, som Grundloven indeholder, men skulde der indeholdes en Grund for at ansee Noget som bortfaldet deri, at der er gaaet en lang Tid hen, inden det kommer frem og kommer til sin Ret, saa anseer jeg dette virkeligt, som sagt, for meget farligt. Jeg vil imidlertid haabe, at dette ikke er ganske den ærede Indenrigsministers Mening, men jeg har dog ikke kunnet undlade at udhøve det, for maaskee derved at give Ministeren Lethed til at yttre sig om, hvorvidt jeg har misforstaaet ham i saa Henseende eller ikke. Den ærede Indenrigsminister vilde ogsaa drage en Analogi til Fordeel for den Paastand, at disse Forrettigheder for det fri Hartkorn ikke skulde kunne ansees bortfalden ved Hartkorns Loven, fra den Byrde, der hvilede paa Hesteudrederne, idet han sagde, at de selv samme Giendomme havde vedblevet at udrede Heste, og kun kunde blive frie derfor ved en særlig Lov, men denne Analogi kan jeg ikke lade gjælde, thi som bekiendt udredes Heste baade af frit og ufr it Hartkorn tidligere, saa denne Udredningsmaade ligger ikke i nogen Hartkornsforskjel, og altsaa vedkommer det, saavidt jeg seer, slet ikke dette Spørgsmaal, hvor det alene er en Hartkornsforskjel, hvorom Talen er. Man kan heller ikke, sagde han, udelukke de store Lehnbesiddere fra at varetage deres Tary ved Communitens Bestyrelse; men det er jo allerede udhævet af foregaaende Talere, at de ingenlunde ere hindrede fra at varetage deres Tary, thi som bekiendt, kunne jo de større Besiddere uden Valg indtræde i Sogneforstanderskaberne enten selv eller ved Befuldmægtigede, ligesom ogsaa en Embedsmand uden Valg indtræder i disse Bestyrelser, og det er jo fra disse de Valgmænd udgaae, som siden skulle vælge Medlemmerne af Amtsraadet. De ere saaledes ingenlunde udelukkede fra at varetage deres Tary, og dertil kommer, at den ærede Indenrigsminister endogsaa i den senere Tid ved Resolution, idetmindste efter min Mening, betydeligt har udvidet denne deres Ret med Hensyn til de Personer, ved hvilke de kunne

lade møde i Sogneforstanderskaberne. Naar Communalloven nemlig siger, at kun de Folk, som have de i §§ 2 og 3 bestemte Egenkaber, kunne indtræde i Sogneforstanderskaberne, saa har Ministeren sagt, at han forstod dette som om det var tilstrækkeligt, at Vedkommende kun havde de personlige Egenkaber, som ere nævnte i disse Paragrapher, og jeg troer, at der herved med Tid er vist dem en Begunstigelse, som, efter min Mening, paa ingen Maade kan siges at ligge i Communalloven. Som man seer, har ogsaa et Amtsraad — idetmindste har jeg lagt Mærke dertil — benyttet Ministerens Fortolkning, og virkeligt ladet befuldmægtigede Folk tage Sæde i Sogneforstanderskaberne, uagtet de ikke have haft de Egenkaber, som ere bestemte i Communalloven, idet de vel havde de personlige, men ikke de øvrige.

Den ærede Indenrigsminister har endeligt hovedsageligen fremhævet, at man skulde bie med alt Saadant som det, hvorpaa nærværende Forslag gaaer ud, indtil den Tid, at en ny Communallov udkommer; dette fører os naturligtvis tilbage paa Betragtningen af den ærede Indenrigsministers Stilling til denne Lov. Det er da bekiendt, at der kort før hans Tid allerede var udnævnt en Kongelig Commission til at tage et Udkast til en Communallov under Overveielse, hvilket altsaa forudsætter, at dette Communallovudkast allerede dengang var færdigt. — Man maa derfor virkelig undre sig over, at den ærede Minister nu behøver saa lang Tid til at blive færdig med dette Udkast. — Han har ophævet den nedsatte Commission og har senere her i Thinget yttret, at det derefter af ham udarbejdede Udkast trængte til i flere forskellige Punkter at bedømmes og prøves, inden det blev forelagt Rigsdagen. Man har imidlertid ikke seet ham offentlig gjøre noget Skridt til at faae nogen ny Commission nedsat, til at tage et slikt Udkast under Overveielse, men maaskee er det sendt til Amtsraadene omkring i Landet, der, som man veed, ogsaa her ville anmasse sig en Indflydelse ved at afgive Betænkning inden Lovudkastet bliver forelagt heri Thinget. Alle disse forskellige sammenstødende Kjendsgjerninger, synes mig, maae i hvert